

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Beneficia Vetera Et Nova, Divæ Virginis Dittelbacensis

Sang, Eucharius

Wirceburgi, 1607

Tertia Miraculorum Cauillatio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64129](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64129)

Tertia Miraculorum Cavillatio.

Ioan. 9.

D. Hieronymus contra Vigilantium.

Sermone de SS. Inuentio & Maximo.

Ita semel functi, ab operibus cessant, D. Ioanniste testimonio: *Venit nox, quando nemo potest operari.* Hominum item ministerio DEVS, dum in terris sunt, utitur, secus naturæ debitum quando soluerunt. Conficta sunt ergò Diuis ascripta miracula. Ita Thomsonus. Quid noui audimus, cœlites otuari & totos dies stertere, omnemque de salutis nostræ procuracione abiicisse cogitationem? Quod olim D. Hieronymus Vigilantio, hoc ipsum tibi Thomsons obijcimus: DEO leges ponis? Tu Apostolis vincula iniicis, vt esse ad diem iudicij cogantur in custodia? Cum dæmones toto orbe vagentur, quare Martyres, post sanguinis effusionem, tenebuntur inclusi? Audi Thomsons D. Chrysostomum de Diuis scribentem, quid agant in cœlis.

Sicut milites vulnera, in prælijs sibi inflicta, Regi monstrantes, fidenter loquuntur: sic sancti absicta capita gestantes, & in medium afferentes, quæcunque voluerint, apud Regem cœlorum impetrare possunt. Audi iterum, quid extra cœlos operentur. Mortalibus apparent, eorumque animis, nunc gaudium, nunc ægris corporibus adferunt sanitatem.

Regi-

Regina inter Cœlites, Gregorio Thaumaturgo
 ea forma & specie sese exhibuit, vt eam vix oculo-
 rum ferret obtutus. Apparuit item Ioanni Dama-
 sceno, manumque, Leonis Isaurici crudeli manda-
 to, impiè præcisam, rogata restituit. Et in Iudæi v-
 nius filium benefica fuit, quem iniectum à patre in
 ardentem fornacem à flamma integrum ac illæ-
 sum seruauit. Nec putandum DEI Parentem dun-
 taxat mortalium curare necessitates, reliquos verò
 Sanctos illas penitus præterire. Non sic est; non be-
 neficiorum effectibus solis, verùm etiam ipsis ho-
 minum aspectibus Confessorem apparuisse Feli-
 cem; neque illud incertis rumoribus, sed certiste-
 stibus haberi, ait D. Augustinus. Sed fortiùs prema-
 mus hostem.

Boni interdum ad nos descendunt Genij, sa-
 nant ægros, aliaque edunt opera admiranda. Ist-
 hæc cur non præstarent Sancti? Ad hæc Thomso-
 nus. Si à cœlis DEVS ministros mittit Angelos, sed
 non ad sanationum ministeria. Fabulosam Rapha-
 ëlis curationem spernimus, & ad scenam iure rele-
 gamus. Sed quò noster, dic Thomsonè? olim licet
 Tobiaë liber, in Iudæorum Canone non repertus, à
 nonnullis extra Canonicarum scripturarum cata-
 logum fuerit positus: omnis tamen controuersia,
 Ecclesiæ iudicio iam dirèpta; & à quouis Orthodo-
 xæ fidei alumno pro sacræ scripturæ libro habèn-
 dus. Fac etiam expungendum sacrarum scriptura-
 rum catalogo, ideòne Angeli è cœlis DEI imperio
 missi ad nos, ægris manum salutarem adferre ne-

Gregorius
 Nissenus
 in eius vi-
 ta.

Ioan: Hie-
 rosolymit.
 in eius vi-
 ta.

Niceph.
 lib. 17, ca.
 25.

lib. de cu-
 ra pro
 mortuis
 cap. 16.
 Tob: 11.

Tridentin.
 Concil. 4.
 sessione.

que-

Actor: 12.

queunt? ille qui Apostolorum Principem à vinculis, à carcere, è custodia militum exemit, eundem si inuenisset ægrum, eadem facilitate an non sanare potuisset?

Genij maligni si subinde morbos inferunt mortalium corporibus; num boni, quibus corporum nostrorum salus & valetudo concredita, eam negligent? illine ad malum nobis inferendum, quam hi ad bonum procurandum erunt attentiores? Istorum in nos studium & propensissima voluntas, naturæ etiam nostræ conditio, & imprimis Diuina clementia, ac bonitas, summaque erga genus humanum liberalitas, id vel cogitare vetant. Itaque boni Angeli; & Sancti felicitate iam perfruentes cœlesti, rebus humanis intersunt, mira & stupenda opera edunt, sanationumque ministeria exercent, illa licet Thomsono rumpantur.

Cæterùm noctem denunciat venturam, cum nemo profus operari possit.

Seros enarrat noctua cantus.

Præsentem vitam fatemur stadium esse, in quo nos summus ille Agonotheta exercet, & vult currere alacriter, fortiterque contendere pro cœlesti brauiio consequendo. Exacta semel vita lumineque clauso; promerendi gloriam, & felicitatem æternam duraturam, nulla amplius concedetur facultas: nox enim superuenit, & vltima linea rerum. Thomsono si necdum factum satis, qui noctem amat, umbras quærit, vt nostra obumbret miracu-

la; do-

la; dolendum quidem, nullam ipsum lucem aspice-
re, nullisque miraculis permoueri: non tamen mi-
randum; cum qui semel errarint, Germano Epis-
copo Constantinopolitano auctore, eos in viam re-
ducere perdifficile sit, utpote qui à veritate alie-
nantur.

*Epist. ad
Thomiam
Episcop.
Claudio-
politan.*

Quarta Miraculorum Ca- uillatio.

Vbi apex Scripturæ; alios præter diuini
verbi ministros edidisse, aut edituros
miracula? *Ecce dedi vobis*, inquit Ser-
uator, *potestatem calcandi supra serpentes.*
Quibus? Discipulis, quos binos prædicatum misit.
Quid indè? Deipara, cæterique, quibus operandi
miracula ascribitur donum, non sunt verbi diuini
ministri. Sic Thomsonus.

*Lucæ 10.
cap.*

Noua nouorum. Risum, quæso, teneatis ami-
ci. Ossa enim Elisei Prophetæ, Apostolorum um-
bras & sudaria, quæ olim, aut iam vitâ functis, aut
ob ægritudinem decumbentibus, incolumitatem
attulerunt, vitam quæ restituerunt, verbi diuini fu-
isse ministros, vmbrales Prædicantes, osseos Su-
perintendentes, dicendum foret.

*4 Reg:
13. cap.
Actor: 5.
et 19. cap.*

Historia è sacris literis nota est; Samsonem, ex-
imix virum fortitudinis, quondam mille viros stra-
uisse, non ense, non ferro, sed asini maxilla: Thom-
sonum nos, non osse asini, sed vel tenuissima um-

Jud. 15.